

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
's-Hertogenbosch, van 29 april 2008 in zaak nr. 07/38870 in het geding
tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 september 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 april 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 mei 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. Klein Nulent, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillessen
lid van de enkelvoudige kamer

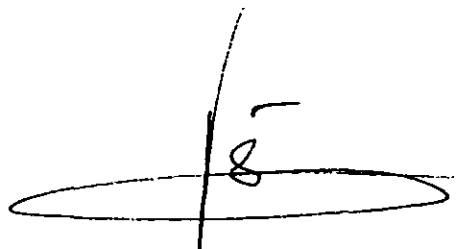
w.g. Klein Nulent
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 november 2008

218-588.

Verzonden: 13 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 07/38870

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 29 april 2008

inzake

nationaliteit Sierraleoonse,
verblijvende te
eiser,
gemachtigde mr. J.A.A. Vos,

tegen

de staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. M.F. van der Lubbe.

Procesverloop

In deze uitspraak wordt waar nodig onder verweerder tevens verstaan de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie dan wel de minister van Justitie.

Bij besluit van 17 september 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiser tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) afgewezen.

Eiser heeft op 12 oktober 2007 tegen laatstgenoemd besluit beroep ingesteld.

De zaak is behandeld op de zitting van 19 maart 2008, waar eiser is verschenen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Aan de orde is de vraag of de weigering om eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, in rechte stand kan houden.

2. Ter onderbouwing van zijn aanvraag en beroep heeft eiser - kort samengevat - het volgende aangevoerd.

Eiser is afkomstig uit _____ gelegen in Sierra Leone. In 1999/2000 vielen de rebellen de woonplaats van eiser aan. Zijn vader en moeder werden door de rebellen aangehouden en

eisten geld. Toen eisers vader aangaf niets voor de rebellen te hebben werd eiser in aanwezigheid van zijn ouders door één van de rebellen verkracht. Zijn vader en moeder werden vervolgens doodgeschoten. Eiser werd meegenomen door de rebellen. Hij werd geblinddoekt en overgebracht naar de bossen. In 2002 was er vrede, maar eiser werd niet vrijgelaten. Eiser werd meerdere malen verkracht en toen hij zich verzette werd hij ernstig mishandeld. Nadat de leider van de rebellen had gezegd dat eiser moest worden vrijgelaten, werd eiser in 2002 vrijgelaten. Eiser ging naar huis in in de hoop zijn Jaar aan te treffen, maar hij kon haar niet vinden. Eiser durfde overdag niet meer naar buiten te gaan. Toen hij door een menigte werd bedreigd, die hem er van beschuldigde vrijwillig bij de rebellen te zijn gebleven, vluchtte eiser het bos in, waar hij jaren leefde. In 2003 werd hij herkend door een man. In 2005/2006 kreeg eiser gezondheidsklachten (opgezwollen buik en voeten) en vertrok hij uit het bos. Een blanke man, genaamd, ontfermde zich over eiser en nam eiser mee naar zijn huis waar eiser medicijnen kreeg. Eiser vertelde zijn verhaal aan de man en de deze zorgde er vervolgens voor dat eiser naar het buitenland kon reizen. Op 12 februari 2007 gingen eiser en de man naar het vliegveld. Eiser reisde vervolgens per vliegtuig naar Nederland, waar hij op 13 februari 2007 arriveerde.

3. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat de aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning vormen. Die afwijzing is gebaseerd op het bepaalde in het eerste lid in samenhang met het bepaalde in het tweede lid, aanhef en onder f, van artikel 31 van de Vw 2000.

4. Verweerder acht het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig en doet dit standpunt onder andere steunen op het rapport taalanalyse van het Bureau Land en Taal (BLT) van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) van 6 juni 2007. In dat kader heeft eiser in beroep aangevoerd dat hij in zijn zienswijze van 10 september 2007 heeft aangekondigd alsnog voldoende redenen te zien om een contra-expertise aan te vragen en dat het daarom onacceptabel en onzorgvuldig is dat verweerder al binnen een week na deze aankondiging het bestreden besluit heeft genomen zonder de uitslag van de contra-expertise af te wachten. De ervaring leert dat de wachtlijsten voor een contra-expertise zeer lang zijn, aldus eiser. In de beroepsfase heeft eiser bij brief van 4 maart 2008 aangegeven dat hij alsnog heeft besloten een contra-expertise te laten verrichten. Daarbij heeft eiser de rechtbank verzocht om aanhouding van de zaak. Op 15 maart 2008 heeft eiser een kopie van het Plan van Aanpak van de Taalstudio overgelegd, waarna eiser ter zitting nogmaals heeft verzocht om aanhouding van de zaak totdat de uitkomst van de contra-expertise bekend is.

5. De rechtbank stelt vast dat verweerder eiser bij brief van 31 juli 2007 in de gelegenheid heeft gesteld binnen vier weken na dagtekening van deze brief zijn zienswijze op het voornemen schriftelijk bekend te maken, waarbij (evenals in de brief van 20 februari 2007) is gewezen op de mogelijkheid tot contra-expertise. Eiser heeft echter niet – zoals in de brief van verweerder van 20 februari 2007 is aangegeven – binnen twee weken na verzending van de kopie opname (op 10 mei 2007) en het rapport taalanalyse (op 3 augustus 2007) aangetoond dat een contra-expertise zal worden uitgevoerd en dat hiervoor meer dan de te verlenen tijd nodig is. Eiser heeft immers eerst in zijn (aanvullende) zienswijze van 10 september 2007 – derhalve niet binnen voornoemde termijn van twee weken – aangegeven dat hij voldoende aanleiding ziet om alsnog een contra-expertise aan te vragen, zonder daarbij stukken te overleggen waaruit blijkt dat daadwerkelijk een contra-expertise zal worden uitgevoerd. Verweerder heeft daarom geen uitstel verleend en het bestreden

besluit genomen zonder de eventuele resultaten van een contra-expertise af te wachten, hetgeen in overeenstemming is met verweerders brief van 20 februari 2007 en het daarin genoemde beleid zoals (destijds) neergelegd in paragraaf C3/15.3.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000). De rechtbank stelt voorts vast dat, ondanks het niet verlenen van uitstel daarvoor door verweerder, eiser verweerder niet op de hoogte heeft gehouden van de stand van zaken omtrent de contra-expertise. Immers, eerst in maart 2008 (in het kader van de behandeling van de onderhavige beroepszaak) heeft eiser nadere informatie verstrekt over de fase waarin de contra-expertise zich bevindt. Onder voornoemde omstandigheden bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder de aanvraag niet mocht afwijzen zonder te wachten op de eventuele resultaten van de contra-expertise, en ziet de rechtbank geen aanleiding om de behandeling van het beroep aan te houden in afwachting van de contra-expertise. De rechtbank verwijst in dit verband naar een tweetal uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) van 5 september 2006 (200604801/1, LJN: AZ0732) en 29 september 2006 (200603544/1, LJN: AZ0082).

6. Eiser heeft voorts in beroep aangevoerd dat hij vanaf zijn vertrek tot in Nederland is begeleid door zijn reisagent, die de hele reis voor eiser had geregeld en kennelijk alle papieren bij zich hield. Het ontbreken van documenten kan eiser daarom niet worden toegerekend. In dit verband heeft eiser tevens verwezen naar zijn gezondheidsklachten van voor, tijdens en na de vlucht. Eiser stelt zich voorts op het standpunt dat de drie factoren uit het Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire (WBV) 2005/55 door verweerder niet zijn ingevuld met behulp van concrete omstandigheden. Daarom kon verweerder niet aannemen dat de factoren ook in de situatie van eiser van toepassing zijn. Daarnaast heeft eiser zich op het standpunt gesteld dat en waarom verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert en derhalve ongeloofwaardig is. Voorts gelooft eiser niet dat de Minister van Buitenlandse zaken in het ambtsbericht van 28 juni 2006 met zo veel stelligheid kan concluderen dat wraakacties niet meer plaatsvinden tegen personen die bij de rebellen hebben verbleven. Eiser heeft het tegendeel ondervonden. Eiser kan zich voorts niet vinden in verweerders motivering dat ernstige twijfel bestaat omtrent eisers gestelde herkomstgebied. Voorts twijfelt eiser of de theoretische kennis van de taalanalist wel aansluit bij de praktijk. Ten slotte heeft eiser nog gewezen op zijn gezondheidssituatie.

7. Het is vaste jurisprudentie dat de vaststelling of en in hoeverre bij de beoordeling van de asielaanvraag wordt uitgegaan van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder behoort en dat die vaststelling door de rechter slechts terughoudend kan worden getoetst. Bij die vaststelling kan verweerder zich in redelijkheid op het standpunt stellen dat de oprechtheid van een vreemdeling en de geloofwaardigheid van het asielrelaas op voorhand zijn aangetast indien een vreemdeling niet aannemelijk kan maken dat het ontbreken van reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, niet aan hem is toe te rekenen. Het toerekenbaar ontbreken van deze documenten zal echter steeds door verweerder in de context van het totale feitencomplex moeten worden bezien.

8. Ingevolge paragraaf C1/5.8.3 van de Vc 2000 is, indien wordt vastgesteld dat ten aanzien van één van de elementen identiteit, nationaliteit, reisroute of asielrelaas documenten ontbreken en dat dit is toe te rekenen aan de asielzoeker, dit reeds voldoende voor de algemene conclusie dat sprake is van het 'toerekenbaar ontbreken van documenten'.

9. Blijkens de besluitvorming heeft verweerder eiser tegengeworpen dat hij onvoldoende heeft meegewerkt aan de vaststelling van zijn reisroute, nu hij zijn reisverhaal niet heeft onderbouwd met het gebruikte grensoverschrijdingsdocument, noch met enig ander al dan niet indicatief bewijs. Bovendien is eiser niet in staat gebleken om gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen omtrent de reisroute te geven. Daarbij heeft verweerder aangegeven dat van een persoon die stelt per vliegtuig van Sierra Leone te zijn gereisd in alle redelijkheid mag worden verwacht dat hij informatie kan verschaffen over eenvoudige zaken als de naam van de luchtvaartmaatschappij, zijn vlucht- en stoelnummer, de kleding van de stewardessen en of hij al dan niet een tussenlanding heeft gemaakt. De verklaring van eiser dat hij maagpijn had en dat hij in slaap is gevallen wordt door verweerder niet aangemerkt als verschoonbare reden voor het ontbreken van deze informatie. Niet valt immers in te zien dat eiser vanwege zijn maagpijn niet in staat was tot visuele waarnemingen, aldus verweerder. In aanvulling hierop (als reactie op de zienswijze) heeft verweerder in dit verband nog overwogen dat eiser zelf het vliegtuig is ingegaan en heeft verlaten. Dat hem niets is opgevallen omdat hij sliep en maagpijn had, wordt dan ook niet door verweerder gevolgd.

10. Gelet op de daaraan ten grondslag gelegde motivering is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van reisdocumenten hem niet kan worden toegerekend. Voor zover eiser heeft willen betogen dat hij in dit verband afhankelijk was van zijn reisagent, wijst de rechtbank erop dat volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (onder meer 8 oktober 2002 met kenmerk 200204720/1, LJN: AL4677 en 23 januari 2004 met kenmerk 200306979/1, LJN: AO5364) de afhankelijkheid van de reisagent niet kan afdoen aan de eigen verantwoordelijkheid van eiser voor de onderbouwing – waar mogelijk – van het reisverhaal. Er bestaat geen aanleiding om daarover in casu anders te oordelen. In hetgeen eiser in dit verband overigens nog heeft aangevoerd, ziet de rechtbank evenmin aanleiding om tot een andersluidend oordeel te komen.

11. Nu verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van reisdocumenten haar niet kan worden toegerekend, is op voorhand twijfel ontstaan aan de oprechtheid van eiser en is afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

12. Indien, zoals in casu het geval is, sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000, geldt volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling dat in het asielrelaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden van de relevante bijzonderheden voorkomen. Van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan om geloofwaardig geacht te kunnen worden.

13. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat van het asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat. Ter onderbouwing van dit standpunt heeft verweerder er eerstens op gewezen dat eiser vage verklaringen heeft afgelegd over de gesteld moord op zijn ouders en zijn eigen ontvoering door de rebellen, alsmede over zijn verblijf bij de rebellen. Zo weet eiser niet wanneer hij is ontvoerd en zijn ouders zijn vermoord. Evenmin weet hij door welke rebellengroepering hij werd vastgehouden en kan hij niet bij benadering aangeven uit hoeveel rebellen de groepering bestond. Ook weet eiser niet hoeveel andere gevangenen er waren en kan hij niet bij benadering aangeven wanneer hij in 2002 is vrijgelaten. Naar aanleiding van hetgeen namens eiser in de zienswijze in dit verband nog naar voren is

gebracht heeft verweerder in het bestreden besluit overwogen dat vaag blijft of zijn ouders in 1999 of 2000 zijn vermoord. Ook blijft het volgens verweerder vreemd dat eiser niet weet welke rebellengroep hem gedurende een paar jaar gevangen heeft gehouden. Omdat eiser enkel weet te vermelden dat het meer dan 20 rebellen waren, blijft het opvallend dat hij niet kan aangeven of er 25 of meer dan 100 rebellen waren. De verklaringen van eiser blijven derhalve vaag. Dat eiser drie namen van rebellen kan noemen, doet aan die conclusie niet af, aldus verweerder. Voorts meent verweerder dat eiser verklaringen heeft afgelegd die strijdig zijn met hetgeen algemeen bekend is. Immers, eiser heeft verklaard dat hij werd bedreigd door een menigte omdat hij werd beschouwd als een rebel, terwijl uit het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 28 juni 2006 (kenmerk DPV/AM-9066, 56) blijkt dat er geen gevallen bekend zijn van wraakacties tegen ex-rebellen en dat ex-rebellen niet meer als een aparte groep worden behandeld. Eiser heeft geen stukken aangevoerd waaruit blijkt dat de informatie uit het algemeen ambtsbericht mogelijk onjuist of onvolledig is. Daarnaast heeft verweerder aangegeven dat op grond van hetgeen eiser tijdens het eerste gehoor heeft verklaard ernstige twijfel is gerezen omtrent eisers gestelde herkomstgebied. Eiser heeft verklaard te zijn geboren en getogen in [redacted] gelegen in Sierra Leone, maar hij heeft over deze plaats onjuiste en vage informatie verstrekt. Zo weet eiser slechts één plaats te noemen die in de directe omgeving van [redacted] is gelegen, terwijl uit openbaar kaartmateriaal blijkt dat er vele plaatsen zijn gelegen in de omgeving van [redacted]. Voorts heeft eiser verklaard dat er slechts één "hill" in de omgeving van [redacted] ligt, terwijl uit openbaar kaartmateriaal blijkt dat er meerdere "hills" zijn gelegen. Hetgeen in de zienswijze is aangevoerd, namelijk dat eiser de omgeving redelijk goed kent en dat hij alleen de plaatsnamen niet kent, wordt door verweerder niet gevolgd. Als er veel plaatsen in de buurt van [redacted] liggen mag juist in alle redelijkheid worden verwacht dat eiser er meer dan één kan noemen. Met de verklaring van eiser dat hij Lowco Hill en Marampa Hill kent, maakt hij niet aannemelijk dat hij daadwerkelijk uit [redacted] komt, nu dit niet de heuvels zijn die vlakbij [redacted] liggen. Dat eiser zelf over de rivier die door [redacted] stroomt is begonnen, maakt dit volgens verweerder evenmin aannemelijk, nu door de plaats [redacted] geen rivier stroomt. Op grond van de gerezen twijfel aan de juistheid van de door eiser gestelde herkomst is eiser op 10 mei 2007 met de hulp van een tolk in de Krio en Temne taal gehoord ten behoeve van het verrichten van een taalanalyse. Van dit gehoor is een rapport opgesteld. Op basis van dit gehoor is op 6 juni 2007 door het BLT van de IND een taalanalyse verricht. Uit het rapport taalanalyse blijkt dat eiser eenduidig is ter herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Sierra Leone, maar spreekt hij niet het "upland" Krio zoals in [redacted] en omstreken veelal wordt gesproken. Het Krio dat eiser spreekt, vertoont kenmerken van het Krio zoals het vooral wordt gesproken in Freetown (en andere grote steden zoals Bo). In de zienswijze worden enkele kanttekeningen geplaatst bij de taalanalyse, maar het plaatsen van kanttekeningen is volgens verweerder niet voldoende om de uitslag van dit onderzoek in twijfel te trekken. Gelet hierop acht verweerder het niet geloofwaardig dat eiser is geboren en getogen in [redacted].

14. Naar het oordeel van de rechtbank bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder zich – op grond van het voorgaande – niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert en derhalve ongeloofwaardig is te achten. Hetgeen namens eiser in beroep is aangevoerd kan niet leiden tot een andersluidend oordeel. In het bijzonder merkt de rechtbank op dat de omstandigheid dat voor sommige van de door verweerder bevreemdend geachte elementen in het relaas door eiser een mogelijke verklaring is gegeven, gelet op de toe te passen toetsingsmaatstaf, onvoldoende grond biedt voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas als geheel positieve overtuigingskracht mist. De

rechtbank vindt hiervoor steun in de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 23 november 2004 (200404945/1, LJN: AR8696) en de uitspraak van 22 november 2007 (200705487/1, LJN: BC1774). Ten aanzien van hetgeen eiser heeft aangevoerd ter betwisting van de resultaten van de taalanalyse, overweegt de rechtbank dat dit neerkomt op het plaatsen van kritische kanttekeningen die – volgens vaste jurisprudentie – niet teweeg brengen dat verweerder niet mocht uitgaan van de juistheid van de taalanalyse. Gelet op de jurisprudentie van de Afdeling, met name zij genoemd de uitspraak van 30 maart 2006 (200509431/1, LJN: AW3563), kan de rechtbank geen eigen conclusies uit de taalanalyse trekken, indien geen contra-expertise is verricht. Verweerder mocht derhalve uitgaan van de juistheid van het rapport taalanalyse en de bevindingen van de taalanalyse aan het bestreden besluit ten grondslag leggen.

15. De rechtbank volgt ten slotte niet de stelling van eiser dat verweerder de drie elementen uit WBV 2005/55 niet op een juiste wijze bij de beoordeling heeft betrokken. In het onderhavige geval heeft verweerder de door eiser in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten als zodanig niet geloofwaardig geacht. Gelet hierop behoefde door verweerder niet verder te worden gekeken naar de beoordeling van het realiteitsgehalte van de door eiser aan die (ongeloofwaardig bevonden) feiten ontleende vermoedens over wat hem als gevolg daarvan bij terugkeer aan behandeling staat te wachten, dan wel naar de beoordeling van het realiteitsgehalte van de door eiser weergegeven verklaringen van derden, welke derden veelal niet als objectieve bron kunnen worden aangemerkt. De door verweerder in de besluitvorming uitgevoerde toetsing is conform hetgeen staat vermeld in WBV 2005/55.

16. Gezien het voorgaande komt eiser niet in aanmerking voor toelating op één van de in artikel 29 Vw 2000 genoemde gronden.

17. Nu de rechtbank ook in hetgeen overigens is aangevoerd geen aanleiding ziet om het bestreden besluit te vernietigen is het beroep ongegrond.

18. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. A.B.M. Hent als rechter in tegenwoordigheid van H.J. Renders als griffier en in het openbaar uitgesproken op 29 april 2008.

A handwritten signature, possibly 'Hent', is written on the left side of the page. To its right is a large, complex scribble consisting of several overlapping lines, which appears to be a signature or a mark. A long horizontal line extends from the signature towards the right, ending near the scribble.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag*

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden:

29 APR. 2008

ADVOCATENKANTOOR LAEYENDECKER

MR. A.P.M.A. LAEYENDECKER - MR. J.A.A. VOS - MR. J.A.M. VAN WEELE

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

ALLEEN PER TELEFAX: 070 - 365 13 80

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
27 MEI 2008	
ZAAKNR.	3827
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Oss, 27 mei 2008

Betref :
Kenmerk : AWB 07/38870

HOGER BEROEPSCHRIFT ASIEL

Edelgrootachtbaar College,

Bij uitspraak van 29 april 2008 heeft de rechtbank 's-Hertogenbosch het beroep tegen de afwijzing van de aanvraag om toelating als vluchteling ongegrond verklaard (bijlage 1).

Appellant kan zich niet verenigen met de inhoud en de motivering van deze uitspraak. Redenen waarom ondergetekende, advocaat mr J.A.A. Vos tegen de uitspraak hoger beroep instelt bij uw Afdeling.

Eiser heeft mr J.A.A. Vos bepaaldelijk gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep en de eventueel noodzakelijke voorlopige voorziening.

Grief 1.

Ten onrechte heeft de Rechtbank aangenomen dat geen rekening behoefde te worden gehouden met en dat de Staatssecretaris van Justitie niet behoefde te wachten op de uitslag van de aangevraagde contra expertise naar de in opdracht van de Immigratie- en Naturalisatiedienst uitgevoerde Taalanalyse.

Toelichting:

Op 27 augustus 2007 heb ik namens appellant een voorlopige zienswijze ingediend naar aanleiding van de bekendmaking van het voornemen van de Staatssecretaris om de asielaanvraag af te wijzen. In deze zienswijze heb ik aangegeven dat ik pas op de uitslag van de Taalanalyse kon reageren, nadat ik appellant gesproken had. Vandaar het voorbehoud om de zienswijze op dit onderdeel later aan te vullen. Maar uiteraard ook het voorbehoud om alsnog een contra-expertise aan te vragen indien appellant daar goede redenen toe gaf.

BURGEMEESTER VAN DEN ELZENLAAN 21 - OSS
POSTBUS 530 - 5340 AM OSS
TELEFOON 0412 475333 - FAX 0412-475330 - DERDENREKENING. 11.58.31.118
E-MAIL: KANTOOR@LAEYENDECKER.NL

AANSPRAKELIJKHEID IS BEPERKT TOE HET PERIODIEK DAT IN HET BESPOTREFFENDE GEFAL DOOR DE VERELAFING WORDT UITGEKLEED

ADVOCATENKANTOOR LAEYENDECKER

Op 3 september 2007 sprak ik appellant en 10 september 2007 (bijlage 2) deelde ik de Staatssecretaris mede dat ik alsnog een contra-expertise zou aanvragen. De opmerkingen van de tolk tijdens de bespreking gaven voldoende redenen om alsnog een contra-expertise aan te vragen. In de brief van 3 september 2007 heb ik een deel van de argumenten voor de contra-expertise genoemd.

In mijn brief van 3 september 2007 heb ik de Staatssecretaris ook verzocht om de uitslag van de contra-expertise af te wachten alvorens een beschikking te slaan. Ook heb ik gevraagd om mij nog een laatste concrete termijn te gunnen wanneer de Staatssecretaris niet langer bereid zou zijn om de contra-expertise af te wachten.

Hiermee ben ik van mening dat de Staatssecretaris voldoende informatie had om er rekening mee te houden dat er nog een rapport van een deskundige overgelegd zou worden. Het lag daarom op de weg van de Staatssecretaris om naar de stand van zaken te informeren alvorens een beschikking te slaan. De Staatssecretaris neemt in zijn algemeenheid zeer ruim de tijd om op asielaanvragen te beslissen. Beroepen van asielzoekers tegen fictieve weigeringen worden vaak gehonoreerd, omdat de Staatssecretaris de beslistermijn overschrijdt.

De Staatssecretaris houdt de asielzoeker tussentijds ook nauwelijks op de hoogte van de stand van zaken. Inhoudelijk überhaupt niet, want de Staatssecretaris volstaat met de mededeling dat zij de beslistermijn niet haalt c.q. heeft gehaald. Hiermee wordt het beginsel van "equality of arms" geschonden.

Grief 2.

Ten onrechte wordt voorbij gegaan aan de gemotiveerde inhoudelijke kritiek van ondergetekende op het rapport van de Taalanalyse. Deze kritiek is op 15 maart 2008 nader onderbouwd door in beroep een dossieranalyse van de Taalstudio te overleggen.

Toelichting:

De dossieranalyse van de Taalstudio d.d. 13 maart 2008 bevestigt grotendeels de in de zienswijze geleverde kritiek. Het betrof kennelijk terechte kritiek en was daarmee geen "kritische aantekening" in de zin van de bestendige jurisprudentie van uw Afdeling Bestuursrechtspraak.

Er dient een onderscheid gemaakt te worden tussen slecht of nauwelijks onderbouwde kritiek en kritiek die op basis van het dossier en gezond verstand als steekhoudend kan worden aangemerkt.

In casus had appellant goede redenen om ervan uit te gaan dat de kritiek van appellant en zijn gemachtigde voldoende waren om de conclusies naar aanleiding van de Taalanalyse te heroverwegen of te herzien.

De ontvangstbevestiging d.d. 6 maart en de brief van de Taalstudio met de dossieranalyse d.d. 13 maart 2008 worden hierbij als bijlagen 3 en 4 overgelegd.

Grief 3.

Met de Staatssecretaris van Justitie heeft de Rechtbank zonder goede redenen aangenomen dat appellant geen verschoonbare redenen had voor het niet (kunnen) overleggen van verifieerbare informatie over zijn reisroute.

Toelichting:

Tijdens het 1^e gehoor heeft appellant verklaard dat hij zelf nooit over een paspoort of enig ander reisdocument heeft beschikt, ook niet voor zijn vlucht uit Sierra Leone. Voor en tijdens zijn vlucht was de controle geheel in handen van de reisagent, zo blijkt uit de verklaringen.

De reisagent deed het woord voor appellant en begeleidde hem letterlijk het vliegtuig in. Dit ging kennelijk zonder problemen en daardoor kon appellant de gehele reis slapen. Die slaap had appellant absoluut nodig, omdat hij ernstig te lijden had onder de pijnen ten gevolge van de blindedarmoperatie die hij had ondergaan.

De littekens van deze operatie zijn goed zichtbaar en zien er zeer slecht uit. De operatie is kennelijk slecht uitgevoerd, maar in ieder geval zodanig dat dit blijvende gevolgen heeft gehad voor appellant. Dit is zelfs voor een leek duidelijk. Daarom is het niet acceptabel dat de Staatssecretaris geen nader onderzoek heeft laten instellen naar de gezondheidsklachten van appellant. Niet zozeer omdat de verwonding verband houdt met het vluchtrelaas, maar omdat de verwonding aannemelijk maakt dat appellant geen of weinig informatie kon verstrekken over zijn vlucht. Het ging in casu niet alleen maar om de afhankelijk van de reisagent!

Grief 4

De Staatssecretaris heeft in haar beschikking aangevoerd dat appellant vage verklaringen heeft afgelegd over (a) de gestelde moord op zijn ouders (wanneer zijn ze vermoord?), (b) zijn eigen ontvoering door de rebellen (o.a. wanneer hij is ontvoerd) en over (c) zijn verblijf bij de rebellen (welke rebellengroepering?, benadering van de omvang van de groep, hoeveel gevangenen? en indicatie van het moment waarop appellant is vrijgelaten).

Volstrekt ongemotiveerd gaat de Rechtbank voorbij aan de door appellant naar voren gebrachte argumenten en omstandigheden voor het ontbreken van (een deel van) deze informatie.

Toelichting:

De in overweging 13 van de uitspraak genoemde onderdelen van de (gemotiveerd aangevochten) beschikking komen in de motivering van de Rechtbank (overweging 14) niet meer terug. De Rechtbank gaat hier niet meer op in. De Rechtbank meldt alleen "dat de Staatssecretaris zich op grond van het voorgaande in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert en derhalve ongeloofwaardig is te achten. Wat namens eiser in beroep is aangevoerd kan niet leiden tot een ander oordeel."

Hoewel de toetsingsmaatstaf in beroep beperkt is kan het niet zo zijn dat de Rechtbank helemaal geen aandacht meer hoeft te besteden aan de argumenten die op deze onderdelen naar voren zijn gebracht. Dit zou namelijk het risico met zich meebrengen dat de Staatssecretaris gaat anticiperen op deze wel erg beperkte toetsing. Bij overbelasting bestaat dan het risico dat de aandacht en zorgvuldigheid verslappen bij verweerder. Het kan ertoe leiden dat er bewust "gegokt" wordt op het overeind blijven van de motivering zonder nader onderzoek of aanvullend horen.

De formulering "dat voor sommige van de door verweerder bevreemdend geachte elementen in het relaas door eiser een mogelijke verklaring is gegeven" (overweging 14) laat een te grote mogelijkheid open dat verweerder aan appellant wel degelijk het voordeel van de twijfel had dienen te gunnen. Hiermee wordt onvoldoende gewaarborgd dat het verbod van

ADVOCATENKANTOOR LAEYENDECKER

réfoulement niet wordt geschonden. De conclusies ten aanzien van de genoemde onderdelen hebben namelijk een zeer grote invloed op de eindconclusie van de Staatssecretaris, namelijk dat appelland niet in aanmerking komt voor bescherming en dus dient terug te keren naar Sierra Leone.

De enkele verwijzing naar de uitspraken van uw Afdeling d.d. 23 november 2004 (200404945/1) en 22 november 2007 (200705487/1) kan het motiverings- en zorgvuldigheidsgebrek niet of onvoldoende herstellen. Verweerder had daarom aan appelland het voordeel van de twijfel dienen te gunnen, dat vanwege de voor appelland verstreckende gevolgen van de afwijzing.

Grief 5

Overweging 15 van de Rechtbank, ten aanzien van de toepassing van WBV 2005/55 houdt evenmin stand. De gestelde ongeloofwaardigheid is door appelland uitgebreid en gemotiveerd betwist.

Toelichting:

Uit de betwisting van de motivering van de Staatssecretaris werd al duidelijk dat de Staatssecretaris de motivering en het standpunt ten aanzien van de gestelde ongeloofwaardigheid niet kon handhaven. De Rechtbank had van de Staatssecretaris dienen te verlangen dat zij omwille van de zorgvuldigheid ook het realiteitsgehalte van de feiten besprak.

Het realiteitsgehalte van de gestelde feiten kan namelijk een belangrijke bijdrage leveren aan de beoordeling van de geloofwaardigheid. WBV 2005/55 meldt niet ondubbelzinnig dat de 3 genoemde elementen strikt opeenvolgend toegepast moeten worden. De formulering in WBV 2005/55 luidt: *"Bij de beoordeling of het asielrelaas van de vreemdeling geloofwaardig is, spelen de volgende elementen een rol."*

Hieruit volgt niet dat er geen sprake kan zijn van een onderlinge wisselwerking of beïnvloeding van de drie elementen wanneer deze worden toegepast op een concrete casus. Op basis van landeninformatie en andere bronnen kunnen de vermoedens van de asielzoeker vanwege de omstandigheden in het land van herkomst soms sneller aannemelijk worden geacht. De verklaringen en vermoedens passen dan in de algemene situatie in het land van herkomst.

Met een strikte opeenvolgende toetsing gaat de Staatssecretaris voorbij aan het doel en de aard van WBV 2005/55. De inhoud / criteria van het WBV vormen namelijk een hulpmiddel om tot de beoordeling van (de geloofwaardigheid van) het vluchtrelaas te komen. De Staatssecretaris schiet dit doel voorbij wanneer zij een strikt gescheiden opeenvolgende toetsing hanteert.

Om deze redenen had de Rechtbank nader op de aangevoerde beroepsgrond dienen in te gaan en kon niet worden volstaan met de overweging dat verweerder niet verder behoefde te kijken naar de beoordeling van het realiteitsgehalte van de door appelland aan de feiten ontleende vermoedens over wat voor behandeling hem bij terugkeer in Sierra Leone staat te wachten.

ADVOCATENKANTOOR LAEYENDECKER

Conclusie:

Op grond van deze grieven stelt appellant zich in hoger beroep nu al op het standpunt dat de Rechtbank het beroep ten onrechte, onvoldoende gemotiveerd, ongegrond heeft verklaard.

- *Ik maak een voorbehoud tot het verder aanvullen van de gronden van dit hoger beroepschrift. De reden hiervoor is dat ik de uitspraak van de Rechtbank op donderdag 22 mei 2008 met appelland zou bespreken. Deze afspraak kon niet doorgaan vanwege de stakingen in het (regionaal) openbaar vervoer (bijlage 5).*
- *Eerst op maandag 2 juni 2008 om 15.00 uur is een nieuwe bespreking met behulp van een tolk Krio mogelijk. Daarom ga ik ervan uit dat ik de gronden van het hoger beroep in ieder geval nog tot en met 9 juni 2008 kan aanvullen, dit is 5 werkdagen na de bespreking.*

REDENEN WAAROM appelland zich wendt tot uw Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State met het eerbiedige verzoek om het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de Rechtbank te vernietigen,

~~gemachtigde~~

Voor deze procedure is een aanvraag om gefinancierde rechtsbijstand ingediend.